

Preek van 5 maar 2017 **Gust Jansen**
40-DAGENTIJD, STILTE EN BEZINNING

De woestijn ervaren in je leven betekent geen weg meer weten, elk houvast verliezen, geen bodem voelen om plannen te maken voor de toekomst, je verloren voelen in een weidse omgeving, waarvan je de grens niet kunt zien. Er is niets waaraan je je kunt vasthouden. Je bent alleen met jezelf. In stilte... de proef doorstaan, om als nieuw herboren te worden...

Wat échte stilte is, lijken we te zijn verleerd. Het is de afwezigheid van geluid, of in elk geval van lawaai; nauwelijks nog ergens te vinden.

Sta je in een lift, dan klinkt er nog zachte muziek uit de speakers; zijn er nog vijf wachtenden vóór je, dan hoor je *Für Elise*; denk je eens rustig te gaan winkelen, dan wordt dat continu onderbroken met mededelingen en dagaanbiedingen...; loop je door de bossen, dan nog is stilte soms ver te zoeken. Kom je thuis en sla je rustig je krant of een tijdschrift open, dan nog word je geconfronteerd met het soms schreeuwende, geluidloze lawaai van reclame en allerlei uitvergroete meningen, die je onrustig maken...

Echte stilte is een zeldzaam iets en tóch onmisbaar om bij jezelf thuis te komen.

Geleerden zijn het er al lang over eens dat een gezond maatschappelijk en persoonlijk leven vraagt om rust en stilte, om uiteindelijk de juiste keuzes te maken in het leven.

Ons persoonlijk, maar ook ons gezamenlijk leven wordt bijeengehouden door een netwerk van waarden, opgebouwd in ons samen leven. Mensen worden vaak gedreven door wat ánderen graag zouden zien dat ze doen of laten, wat ze kopen, waarheen en wanneer ze op vakantie moeten. Ze zijn niet meer in staat zélf iets te willen. Dat is niet goed.

Ook in het begin van de Bijbel vinden we beschreven dat er op Adam en Eva wordt ingepreacht, reclame wordt gemaakt voor iets wat uiteindelijk een ramp voor hen werd. Ze worden ertoe overgehaald om de grenzen die aan hun leven waren gesteld, te overschrijden en zichzelf tot God te maken.

In het evangelie wordt ook op Jezus ingepreacht om Hem over te halen allerlei grenzen van macht en bezit te doorbreken..., totdat de rust en de stilte die Hij zocht, weer intreden en Hij zich kan concentreren op zijn wáre levensopdracht.

Vorbije woensdag zijn we de 40-dagentijd ingegaan, de tijd waarin we ons voorbereiden op Pasen, opdat Jezus' verrijzenis kan worden gevierd, zijn wederopstanding in ons leven, misschien nog wel zijn wederopstanding in ons hele maatschappelijke leven.

Het wil een tijd zijn van rust en bezinning, beproeving soms.

Waar dat ontbreekt, daar moet dat eerst maar eens gerepareerd worden; dat netwerk van waarden, dat netwerk dat ons samen leven is, moet wellicht op diverse plaatsen worden 'geboet' - dat ook is de vakterm voor het repareren van een net...

Laten we daarvoor de tijd nemen... stillekes... op zoek naar onszelf, indachtig wat we zongen: 'Leid ons niet in bekoring, Heer...'